

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1936

Nummer 11

Marts

10 Aar

Den 5. Marts i Aar er 10-Aars Dagen for Stiftelsen af „Odenseaner-Samfundet“. Skønt Odense Katedralskole er blandt de ældste her i Landet, har Tanken om Dannelsen af en Forening af de Elever og Lærere, der er udgaaet fra eller har virket ved Odense Katedralskole, først sent ført til Dannelsen af en Skoleforening.

Naar efter afsluttet Embedseksamen de unge drager hver sin Vej ud i Livet, er det ofte svært at bevare Samfølelsen og vedligeholde det Venskab og Kammeratskab, der er grundlagt paa Skolebænken. Det ganske usnobbede Venskab, der grundlægges i Skolen, har en Værdi, som det er værd at værne om. De mange fælles Skoleminder og andre fælles Erindringer fra Ungdommens Dage kan i høj Grad være med til at live op i den graa Hverdag og lyse op i Alderdommen, og det, hvad enten disse Minder er en eller anden pudsig Oplevelse i en Skoletime, en Ejendommelighed hos en Lærer eller — ja, jeg gaar saa vidt, at jeg tager det med, som ogsaa lejlighedsvis er nævnt — bare at være skældt ud af de samme Lærere.

Som et Middel til at holde Forbindelsen med sine Skolekammerater vedlige skulde „Odenseaner-Samfundet“ være, og jeg tror,

at alle, som nu har holdt fast ved „Odenseaner-Samfundet“ igennem de 10 første Aar, vil kunne være enige om at rette en Tak til de fem Studenter af Aargangen 1884, der ved deres 40-Aars Studenterjubilæum i 1924 besluttede at tage Initiativet til at faa dannet en Skoleforening fra Odense.

Det ligger nær nu ved 10-Aars Dagen at spørge, om den forløbne Tid har vist, at det var rigtigt at danne „Odenseaner-Samfundet“. I første Række er dets Formaal at bringe Medlemmerne i Forbindelse med hinanden, og dette Formaal skulde opfyldes gennem Afholdelse af Sammenkomster. Vi har hvert Aar haft mindst to Sammenkomster: om Foraaret en Generalforsamling og om Efteraaret en selskabelig Sammenkomst i Forbindelse med Rusfest. Der er næppe nogen Tvivl om, at de, der har deltaget i disse Fester, vil betegne dem som baade fornøjelige og vellykkede. Man har truffet Venner, som man ikke har set i mange Aar, og har kunnet opfriske gamle Erindringer, og et frisk Pust fra Livet i Skolen i Dag har man faaet gennem Fremmødet af de unge. Men — thi der er ogsaa et „men“ — Tilslutningen til „Odenseaner-Samfundet“ har ikke været saa stor, som den gerne skulde være, og ved Sammenkomsterne har Fremmødet selv blandt Medlemmerne ikke været imponerende.

Skulde man derfor udtale et Ønske for Fremtiden, maa det da være, at det maatte lykkes ved Medlemmernes egen Hjælp — thi det er en Opgave, som Bestyrelsen ikke kan magte alene — at samle saa mange som muligt af Klassekammeraterne og ogsaa at faa dem til at komme med til Sammenkomsterne. Fortæl dem, hvordan vi har det, naar vi kommer sammen, og fortæl dem, at for hver Kammerat, der kommer med, bliver Festerne endnu mere vellykkede og svarende til Formaalet: at virke som et Bindeled mellem Skolekammeraterne.

Vi kunde ogsaa ønske, at Lærerne i større Udstrækning vilde slutte sig til Foreningen. Det er muligt, at der i en eller anden Artikel i Bladet kan have været en Omtale af en Lærer, som har krænket en eller flere af de nuværende Lærere, men man maa huske paa, at ingen er saa modtagelige for Indtryk, ingen har saa aabent et Øje for smaa Pudsigheder som en Klasse fuld af Drengene i den opvoksende Alder. Vi kan vel allesammen have vore smaa Særheder — og Lærerne i tidligere Tid havde maaske dette i mere udpræget Grad end moderne Pædagoger — men der ligger ingen Ondskab og intet stødende i Omtalen af de Skoleminder, der har fundet Vej til Medlemsbladets Spalter, intet, som har kunnet krænke, end mindre noget, som kunde have *tilsigtet* at krænke nogen nuværende eller tidligere Lærer ved Skolen. Vi har ved vore Sammenkomster lejlighedsvis haft den Glæde at mødes med tidligere Lærere ved Skolen, og det skal siges her, at det for begge Parter har været til ublandet Glæde. Det vilde støtte Foreningen, om Lærerne i højere Grad viiede den Interesse, dels ved at melde sig ind, dels ved ogsaa lejlighedsvis at tale med Eleverne om den Livsværdi, der kan ligge i Vedligeholdelse af Venskabet fra Skoledagen.

„Odenseaner-Samfundet“s Love nævner blandt Foreningens Formaal som 2. Punkt Ud-

givelsen af „Odenseaner-Samfundet“s Tidsskrift. Der er hidtil udkommet 10 Numre af Medlemsbladet. Det er fremtraadt i en tiltalende og smuk Form og har indeholdt en Række fortræffelige Artikler. Som Bindeled mellem Foreningens Medlemmer lider det maaske nok af den Fejl, at det kommer for sjældent, men ogsaa dette er et Forhold, der lader sig rette, dersom Skolekammeraterne i større Udstrækning slutter op om Foreningen, idet et større Oplag naturligvis i høj Grad vil medvirke til at reducere Prisen for de enkelte Eksemplarer.

Det 3. Formaal, Lovene nævner, er at søge opsamlet Fonds til Understøttelse, rentefri Laan, til Rejselegater og lignende, og paa dette Omraade har Foreningen endnu kun i ringe Grad formaaet at virke efter sit Formaal. Ganske vist ejer „Odenseaner-Samfundet“ en lille Formue, men det er langt fra tilstrækkeligt. Skulde der ikke blandt „Odenseaner-Samfundet“s Medlemmer være en „Hr. Danielsen“ — det siges jo, han er fra Fyen — der ved en Lejlighed som denne kunde glæde baade sig selv og Foreningen med et Bidrag, der sammen med den lille Formue, Foreningen har, kunde danne et Grundfond, som man kunde arbejde videre paa? Bidrag til „Odenseaner-Samfundet“s Understøttelsesfond er naturligvis altid velkomne, men netop i Øjeblikket vilde de kunne være i høj Grad medvirkende til at markere Jubilæumsdagen og gøre den festlig.

Selv om da „Odenseaner-Samfundet“ i Dag ikke har naaet at opfylde alle sine Formaal, maa det herved tages i Betragtning, at der kun er gaaet 10 Aar, siden Foreningen blev stiftet. Der er ingen Grund til at tro, at „Odenseaner-Samfundet“ ikke, baade hvad Medlemsantal og hvad økonomiske Forhold angaar, i de kommende Aar skulde kunne komme op paa Siden af de andre Skolesammenslutninger. Med Ønsket om, at „Odenseaner-Sam-

fundet“ maa staa overfor en Udvikling og en rigelig Tilgang af nye Medlemmer — for *det* er alligevel det vigtigste, saa kommer det andet nok bagefter — slutter vi da denne lille Jubilæumsartikel med de bedste Ønsker for „Odenseaner-Samfundet“s Fremtid.

Skoleminder

Som Indledning til nedenstaaende Artikel vil jeg gerne have Lov til at bemærke følgende: Skoleaarene er det Tidsrum, hvor vi udvikles fra Barn til Voksen, altsaa et af de mest betydningsfulde i vort Liv og den Tid, hvorfra Minderne følger os — maaske mere end fra noget andet Livsafsnit. Det er derfor naturligt, at da „Odenseaner-Samfundet“ stiftedes, og vort Blad begyndte at udkomme, maatte de første Artikler — ligesom de første Sammenkomster — for en stor Del dreje sig om Minder fra Skoletiden og navnlig om Lærerne, som jo dengang var de mest prominente Skikkelser i vore Øjne. Det virkede derfor pinligt paa sikkert flere end mig, da der fra visse Sider blev udtalt, at nu kunde vi ikke tage mere om Rektor Petersen etc. Selvfølgelig vil der i en nydannet Forening som vor altid være nogen Tilbøjelighed til at „brede sig“ med Hensyn til Minder, men det regulerer sig saamænd nok med Tiden. Følgen af Oppositionens Protest blev imidlertid, at der i de sidste Aar er blevet slaet en fuldstændig Bom for alt, hvad der hedder Minder fra Skoletiden, og det kan absolut ikke være Meningen i en Skoleforening. Det, der samler os, er dog først og fremmest, at vi har siddet paa Skolebænk sammen — hvad ellers? Og maa vi ikke tale eller skrive om den Tid, er der ikke megen Mening i det hele — saa kan vi ligesaa godt opløse Foreningen. Derfor vil jeg gerne gøre mit til at opfylde det Ønske, der engang blev udtalt om, at der maatte fremkomme en læn-

gere Række Skildringer af de Mænd, som dog daglig havde en saa stor Betydning for os i et vigtigt Livsafsnit. — Til Kritiken maa jeg maaske sluttelig have Lov til at udtale, at man paatager sig en vis moralsk Forpligtelse til at fremkomme med noget nyt og bedre end det, man forkaster, og paa dette venter vi fremdeles.

PROLOG

Hvem mindes ej, da ind i Skolens Sale med barnligt Sind vi traadte første Gang? den første Dag, den første Morgensang, den første Time, første Tordentale!

Den Tid, som længe ligget har i Dvale, men som vi dengang syntes var saa trang, med Lektielæsning og med Skoletvang, den Tid vil her jeg frem for Øjet male.

Betrød med mig den gamle Skolegaard!
Ej saadan, som man ser den nu om Stunder —
nej, væk dens Manes, som bag Muren blunder!

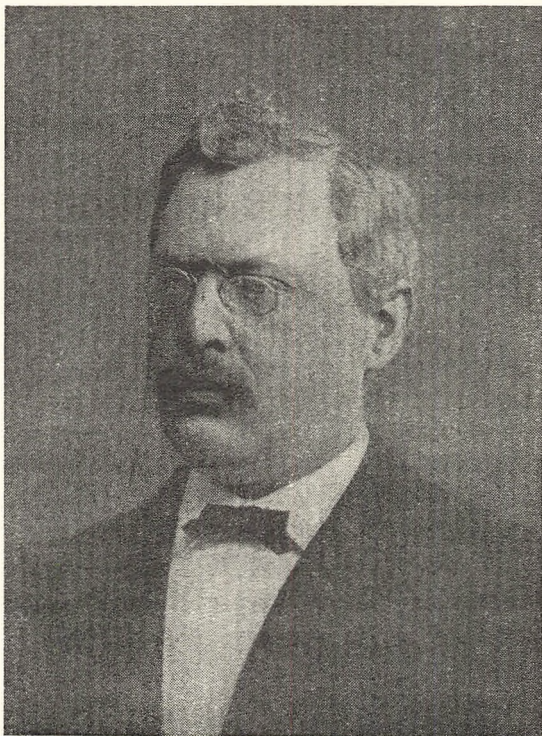
Stil Tidens Ur tilbage firti Aar!
Da hører du din Barndoms Klokke kime!
Se, Tæppet gaar for den latinske Time!

OVERLÆRER J. C. JACOBSEN

Et Forsøg paa en Karakteristik

Jacob Carl Christian Jacobsen var født i København den 28. Oktober 1847, blev dimitteret fra Christianshavns Borgerdydsskole 1866, cand. philol. 1875. Vikar ved Odense Katedralskole 1877 for Overlærer Chr. Nielsen, konstitueret Adjunkt ^{29/11} 1878, Adjunkt ^{23/10} 1881, Overlærer ^{19/8} 1898. Fik fra ^{1/1} 1902 Orlov paa længere Tid og vendte ikke senere tilbage til Skolen.

Naar jeg tænker tilbage paa den Stab af Lærere, som underviste ved Odense Katedral-skole under min Skolegang henimod Slutningen af forrige Aarhundrede, da er der blandt dem alle især een, hvem vi, der har haft ham

Overlærer J. C. Jacobsen

til Lærer, aldrig vil kunne glemme. Særpræget som faa, hadet af mange, frygtet af flere, men i Virkeligheden respekteret af de fleste for sin ualmindelige, alsidige Viden og sin — trods hans koleriske Temperament — usvigelige Retfærdighedssans, saadan var Adjunkt, senere Overlærer J. C. Jacobsen, og naar jeg nu skal forsøge paa at give en nogenlunde korrekt Karakteristik af denne mærkelige Mand, er jeg paa Forhaand klar over, hvor vanskeligt det er at aftegne ham saa levende, som de fleste af hans gamle Elever sikkert husker ham — jeg beder derfor om Overbærenhed, saafremt det ikke skulde lykkes mig at skildre ham saa godt, som jeg burde.

Hvorfra han egentlig stammede, var der vist ingen, der vidste, men der gik blandt Drengene de mærkeligste Rygter om ham, nogle af dem saa „spændende“, som det passede til en saa mærkelig Mand. Det hed sig, at han havde

faret til Søs og havde taget Styrmandseksamen, men derfra og til at undervise i klassisk Latin helt op til Artium er der dog et Spring. Tillige ymtes der om, at en stor Ulykke i hans Ungdom havde gjort ham saa utilgængelig og hidsig, som vi kendte ham. Hvilket sælsomt Spil af Skæbnen der havde ført en Mand som ham ind paa Skolevejen er ikke godt at vide — om sin Fortid var han fuldstændig tillukket, og jeg tror ikke engang, at nogen af hans Kolleger havde hans Fortrolighed; han virkede egentlig som en ren Sfinks ud over, hvad vi selv kunde iagttage. Men hvor maa han have følt sig ensom her i Tilværelsen uden en eneste Ven, thi naar een af hans Kolleger altid omtalte ham som „Min udmærkede Ven og Kollega, Adjunkt Jacobsen“, var det vistnok kun et Udtryk for Agtelse — om noget intimere Venskab fra Jacobsens Side har der sikkert aldrig været Tale. Hans eneste Kærlighed var tilsyneladende de klassiske Sprog, navnlig Latin, hvor hans Hukommelse og Evne til at citere var forbløffende — men ogsaa paa andre Omraader røbede han ved mange Lejligheder sin usædvanlige Viden, og man skulde staa tidligt op for at lære Adjunkt Jacobsen noget — der var vist ikke eet Skolefag, som han ikke kunde have paataget sig at undervise i — og gjort det godt.

Men var saaledes hans Evner og Kundskaber over det almindelige, saa gjorde rigtignok hans Hidsighed og Utaalmodighed overfor Eleverne ham til en langt fra ideel Lærertype. Ved Undervisningen søgte han ganske vist altid at gøre sin Pligt fuldtud, og i sine rolige Øjeblikke var han en baade dygtig og morsom Lærer, men hans Mangel paa Selvbeherskelse og hans ganske uberegnelige Humør ødelagde meget. De, der ikke kunde se igennem hans haarde Skal til den gode og ærlige Vilje, der virkelig laa bag ved, eller erkende hans Retlinjethed, lærte aldrig at paaskønne ham og

hans Arbejde, og selv de fleste af os andre, der var i Stand til at yde ham Retfærdighed, stødte han næsten daglig fra sig ved sit ubeherskede Væsen.

Hans Døbenavn, Jacobsen, anvendtes kun sjældent mellem Eleverne indbyrdes, thi han lige saa lidt som alle hans Kolleger undgik et Øgenavn — dog var dette intet „Smædenavn“, men kun en Fordrejning af hans rigtige Navn. Af en tidligere Generation end min kaldtes han „Jacobi“ — jeg husker saaledes fra min Optagelse i Skolen, at min Lærer og Fætter, Harald Balslev, sagde til mig: „Jeg har moret mig med at høre lidt paa Jacobi — han vred sig som en Orm!“ Men allerede da han blev min Lærer i 1. Klasse, var Jacobi blevet til Kybbe — eller som oftest det fynsk-lydende Kybbi. Hvorledes Fordrejningen er opstaaet, ved jeg ikke, men det var som sagt et rent Øgenavn, og kun de, der ikke kunde lide ham, lagde en haanlig Betydning deri.

En ganske ejendommelig Type var han, ogsaa i det rent Ydre. Hvem husker ikke hans høje, kraftige, noget klodsede Skikkelse med det stærkt rødlig Ansigt, der nok kunde minde om Søen, og som stod i en besynderlig Modsætning til hans hvide Haar (han var kun 41 Aar, da jeg kom ind i Skolen, men var allerede da fuldstændig hvidhaaret). Sit store Hoved bar han altid noget paa Siden og kom sidelæns ind ad Døren til Klasseværelset. Han gik altid med Lorgnet — aldrig Brillen —, som han uafsladelig rettede paa, da den ikke vilde sidde fast paa Grund af hans nervøse Temperament, — skulde noget undersøges nøje, blev Lorgnetten fjernet helt og det dunkle Sted gransket med de blotte Øjne. Naar han gik, holdt han gerne Hænderne paa Ryggen, Holdningen var som oftest noget knejsende, og mødte man ham udenfor Skoletiden, dampede han stedse paa en Cigar — altid en lang, thi den sidste Halvdel skraaede han op i Timerne, hvad vi hurtigt opdagede paa Lugten,

naar vi kom i Nærheden af ham, og i Reglen sad der Mærker af Tobak, baade Blade og Saft, paa hans Læber. Hans Tænder voldte ham ofte Kvaler, og gentagne Gange har jeg set ham med hævet Kind, — at hans Humør ikke bedredes paa saadanne Dage, siger sig selv. Han var noget af en Slikmund, og muligvis var dette medvirkende til hans Tandkvaler — han nøjedes ikke altid med Pedellens Servering, men sendte ofte en af Eleverne over til Skolens faste Bager, Brandt, der var berømt for sit delikate Bagværk — hans Ry strakte sig langt ud over Skolen og ogsaa ud over Byen — jeg husker, at vore Forældre og Slægtninge, naar de kom til Byen, var lige saa tossede efter Brandts „Skrubber“ og „Triller“ som vi Drengene; faktisk er det, at jeg aldrig siden har smagt Mage til Bagværk — det fremstilles ikke mere. Desværre var Lommepegenene for de fleste af os ikke saa rigelige, at vi ofte kunde „gaa til Brandt“, og desuden var vor Inspektør, Zerlang, meget nøjeseende med, at det ikke gik for tidt paa. Derfor var Hvervet som Kybbis „Rendedreng“ meget eftertragtet, da det i Reglen gav en Bolle til den paagældende.

En Time i Latin var hos Kybbi altid en Oplevelse, om end langtfra altid en behagelig. Naar han talte, fistulerede han ideligt, hvad der virkede mærkeligt hos dette fuldblods Mandfolk, men det var kun en Vane, maaske fordi han i sine blidere Øjeblikke søgte ogsaa at gøre Stemmen blid; for i hans normale Tilstand — havde jeg nær sagt — nemlig naar han tabte Taalmodigheden, forvandlede Diskanten til et rungende Brøl, der i særlig ondartede Tilfælde tilsidst tabte sig i en Hvæsen, og derpaa — Tavshed, indtil Anfaldet begyndte forfra, medmindre den ulykkelige Synder i Mellemtiden havde fundet det forløsende Ord, hvilket i Reglen hilstes med et „Høh“, og var man derpaa saa heldig at kunne forfølge Sejren, inden Kybbi kom til Orde, var Uvejret

som oftest drevet over. I modsat Fald vankede der et „Slit“ i Protokollen, og saa kom Raden til den næste, der skulde være hurtig i Vendingen for at undgaa at faa samme Konfekt. Han kunde, naar han ikke fik Svar hurtigt nok, pege en hel Række igennem, idet han kun sagde: „Do-Slit! Do-Slit! Do-Slit!“ Men det var dog altid en Afveksling fra de Tilfælde, hvor han vedblev at herse med den samme Elev — hvor kunde han snærre ad saadan en stakkels Djævel, og et Udbrud som: „Kan do da ikke faa det ind i dit tække, trekantede Ho'de!“ har flere end jeg faaet hvæset ind i Ansigtet. Hvad der undrede mig, var, at han selv under sine værste Anfald kun yderst sjældent rørte os; han kunde nok true os med „Smyr“, men det blev aldrig til noget — slog han, var det som Regel ikke for Lektierne, men for andre Forsyndelser, Uro o. lign., og den Slags indtraf selvsagt yderst sjældent i hans Timer. Antagelig var han bange for at forløbe sig, naar han var hidsig, og havde vel derfor gjort sig til en Regel ikke at slaa, men hellere bruge Munden, og det virkede saamænd ogsaa tilstrækkeligt.

I de lavere Klasser, hvor der kun terpedes Læsestykker og Gloser samt „Madvig“, var Kybbi vanskeligst, og de fleste af os rystede daglig, naar Latintimen stod for Døren, for man vidste aldrig, hvad der kunde ske — selv om Lektien virkelig var vellært, kunde man let „gaa fra Snøvsen“ under et af Kybbis Anfald. Der var dog ogsaa Solskin mellem Bygerne, og han viste sig da i Besiddelse af et Lune, der kunde virke særdeles fornøjeligt, saa man hengav sig til Glæden og glemte Uvejret, indtil han pludselig tog sig i det, rynkede Panden og sagde: „Altsaa!“ Saa vidste vi, at det var Slut med Humoren for den Gang, og at en Eksplosion godt kunde følge i næste Øjeblik. Han kunde f. Eks. den ene Dag, naar han var i godt Humør, lære os det kendte Rim:

Tolle me, mi, mu, mis,
si declinare domus vis;

men næste Dag ved Eksaminationen fik man skam ikke Tid til at anvende Reglen — dér skulde man op med „Domus“, og det skulde være nu, ellers „Slit“! Han tiltalte os gerne med „han“ eller „gode“, naar han var blid; var han vred, hed det derimod kun „do“! Navne med latinske Endelser kunde han aldrig staa for, og under Eksaminationen af en saadan Elev glemte han aldrig at sætte hans Navn i rette Kasus ligefra Nominativ til Ablativ, eftersom Forholdene gav ham Lejlighed dertil.

Som Bevis paa, hvilken „Menneskeæder“ de lavere Klasser saa i Kybbi, anfører jeg følgende Vers fra min Skoletid efter Hukommelsen, dog noget pudsede og supplerede — jeg var dengang klog nok til at holde dem for mig selv, da jeg i modsat Fald sikkert var kommet galt af Sted:

Fritiden er omme,
og Legen er endt —
hvad nu der vil komme,
er alle bekendt:

Vi fire og tyve Dreng
hos Kybbi til „Smyr“ vil trænge!

Vi sidder som Støtter
og venter vor Dom,
Vi Haanden ej flytter,
ej ser vi os om,
med angstfuldt Blik vi betragter
Kyklopen, som dagligt os slagter.

Hans Modus docendi
vi kender omtrent:
med Tungen behændig
han Skraaen faar vendt,
hans Blik bag Lorgnetten slaar Gnister —
af Rædsel vi Mælet mister!

Hist nede i Klassen,
urolig og bleg,
ved Siden af Madsen
dér sidder nu jeg

og véd, at hvor bønligt jeg smisker,
den ærlige Madsen ej hvisker.

Kyklopen la'r gjalde
sin tordnende Røst,
– vi hører den alle,
men ikke med Lyst –
hvorpaa han med Vid og Satire
slaar ned paa de første fire –

J. Zerlang, N. Nielsen,
M. Madsen og mig –
sidstnævnte med Hilsen:
„den Dring er et Kvaj!
Go' ve', hvordan her do kan bomre –
do bli'r saagu' dom're og dom're!“

I Haaret jeg river,
– det hjælper kun lidt –
selvfølgelig giver
Kyklopen mig „Slit“
som Løn for diverse Forbi'ere, –
saa slagtes de næste fire!

Og saadan fra Duksen
han gi'r os vort Fedt,
til sluttelig Fuksen
har faaet sit „Slit“ –
Omsider, til Glæde for Flokken,
man hører Lyden af Klokken.

Hver Dag vil herefter
det ligedan gaa,
– fornyede Kræfter
han synes at faa –
til Slut det jo nok skal passe,
vi ser ham i næste Klasse!

Efterhaanden, som vi naaede frem til Klas-
sikerne og kom højere op i Skolen, blev Kybbi
blidere, Anfaldene blev langt sjældnere og af-
løstes undertiden af et Citat: „Was ist der
langen Rede kurzer Sinn?“ kunde han ud-
bryde, naar han blev utaalmodig. Ofte kunde
han give sit Lune Tøjlen, sige Morsomheder
eller endog fortælle Anekdoter. De sidste gik
gerne igen fra Aar til Aar, men morede ham
selv lige meget hver Gang. Hvem af os husker
f. Eks. ikke fra hans Mund Historien om Fre-

derik VI og Købmanden, der fortalte Kon-
gen, at han tjente aarligt „per fas et nefas“
saa og saa meget. „Kan han Latin, min gode
Mand?“ spurgte Kongen. „Nej, Deres Maje-
stæt!“ „Det er heldigt for ham, ellers maatte
jeg lade ham arrestere!“ Eller den om Man-
den, der kun kunde danse, naar der stod en
Dragkiste i Stuen. Eller Spartaneren, der bad
Raadet om Mel ved at fremvise en tom Pose
med de Ord: „Denne Pose trænger til Mel!“
Mandens spartanske Ordknaphed behagede
Raadet, og man var ved at tilstaa ham Melet,
da et af Medlemmerne gjorde opmærksom
paa, at Ansøgeren burde have fremvist den
tomme Pose uden at sige noget, det havde
været nok – Manden fik intet Mel!

Hvad nu Resultatet af Kybbis Undervisning
angaar, da var det, synes jeg, forbavsende
godt for en Mand med hans uligevægtige
Temperament. Han gjorde Stoffet saa interes-
sant for os, som det var ham muligt – dog
tror jeg ikke, nogen af os ønskede at se mere
til ham, end vi allerede gjorde, og jeg husker,
hvor harmfuld jeg blev, da jeg til Artium –
foruden i Latin – ogsaa maatte døje ham
som Eksaminator i Tysk, et Fag han aldrig
underviste i; men min Tysklærer, Adjunkt
Skouboe, havde meldt sig syg kort før Eksa-
men, og saa greb man til Kybbi som den
mest perfekte, et Bevis paa den Alsidighed
hos ham, som jeg allerede har omtalt. Det
var ikke morsomt i Stedet for den rolige
Skouboe at faa den nervøse Kybbi, navnlig
da Tysk for mig var et Støttefag, hvilket La-
tin med sine tre Karakterer absolut ikke var.
Men Kybbi løste Opgaven med Glans, jeg fik
mg +, og mere havde jeg saamænd ikke faaet
hos Skouboe.

Et Træk maa jeg endnu anføre, som den-
gang rørte mig meget som Bevis paa hans
paa Bunden gode Hjerte og hans Interesse
for sine Elever: da Læseferien til Artium kom,
indbød han alle dem, der havde Lyst og

trængte dertil, hjem til sin private Lejlighed paa Vestre Stationsvej, hvor han trolig sled med os og manuducerede os ganske gratis. Jeg kan huske, at jeg dengang tænkte paa, som vi sad dér hos ham, at vi vist var de eneste Gæster, han nogensinde havde, og jeg fik egentlig saa inderlig ondt af ham.

Du, som fra første Klasse A
til Artium per aspera
har ført os trolig
og sluttelig, som Mentor brav,
den sidste Politur os gav
i egen Bolig!

Hvis Barometer stod paa Storm,
som ofte vred dig, lig en Orm,
naar tungt vi nemmed,
som, naar vi mente os perfekt,
tit blotted' os med stor Despekt
og os beskæmmed'!

Du, som i vore første Aar
stod for os ubarmhertig, haard,
med Navnet Kybbi,
men førte os i Ledebaand,
saa Glimt af Klassikernes Aand
vi skued' hyppig!

Dig har jeg viet disse Vers,
Skønt dine Timer ej Kommers
for mig har været —
men, om jeg ogsaa fandt dig streng,
saa har dog dette Kvaj af Dreng
dig stedse æret!

Du kaldte mig en Dromedar,
men selv om jeg — te duce — har
lidt mange Kvaler,
Per Degns Sentens jeg gør til min
og solgte ikke mit Latin
for hundred' Daler!

Vel glemtes meget, du har sagt;
men Tiden Patina har lagt
paa det, der findes —
derfor skal dine barske Træk,
som fordum daglig indgød Skræk,
med Vemod mindes.

I hele min Skoletid holdt Kybbi sig tilsyneladende aldeles uforandret, men snart efter at jeg havde forladt Skolen, hørte jeg, at han begyndte kendeligt at falde af, blev mere og mere sær, tilsidst helt menneskesky, saa at han drejede af fra sin Vej, naar han mødte nogen, han kendte. Ret tidligt tog han sin Afsked og flyttede til København, hvor jeg i de følgende Aar flere Gange mødte ham paa Gaden, naar jeg færdedes i Praksis. Men det er karakteristisk, at jeg, der i Skolen havde haft ham til Lærer 1—2 Timer hver eneste Dag lige fra 1. Klasse til Artium, ikke var kommet ham nærmere, end at det aldrig faldt mig ind at forsøge paa at faa en Samtale i Gang med ham, hvad jeg dog ofte gjorde med andre af mine gamle Lærere, naar jeg traf dem. En Dag læste jeg saa i Avisen, at han var død, og jeg tænkte paa, hvor meget hans urolige Sind maa have slidt paa ham. Han er som sagt den mest særprægede Lærer, jeg har haft, en Mand med store Mangler, men ogsaa med store Dyder, altid retfærdig og i sit Hjerte en Gentleman. Trods alt tror jeg, at de fleste af hans gamle Elever med mig vil sige: „Ære være hans Minde!“

EPILOG

Saa falder Tæppet for vor Barndoms Scene!
Den gamle Skole, som os fostret har,
saa' vi paany igennem Mindets Glar
og sagde til os selv: „Nil nisi bene!“

Ved den blev vi jo Sønner af Athene,
blev dannet for Kulturen fra Barbar;
men — da vi blev vor gamle Skole vár,
saa' ogsaa vi et Glimt af Melpomene.

Thi blandt dens Præster saa' vi atter ham,
med Sjælen af en ublid Skæbne rystet,
dog stedse med en hellig Ild i Brystet.

Gudindens Vingeslag selv han fornam,
og hvad han saa', han stræbte os at lære —
Fred med hans Støv, hans Minde æret være!

Vilhelm Balslev

Gamle Odenseanere

(Dødsfald)

EGIL DITHMER

16. JULI 1888 – 13. OKTOBER 1935

Det var først efter en Del Brydninger og Famlen, at Egil Dithmer fandt den Livsform, der svarede til hans Individualitet.

Hans Anlæg for den lette og flydende Fremstilling blev bemærket allerede i Skoletiden. Og litterære Interesser var ham ikke blot i Kødet baaret, men fik ogsaa kraftig Næring i hans Barndomshjem. — Naar Berømtheder som Herman Bang, Georg Brandes og Vilhelm Andersen gæstede Odense som Foredragsholdere, foregik det efterfølgende Selskab uvægerligt hos Borgmester Dithmer i det patriciske Hjem ved Frederiksbroen. Egil fik da allerede som opløben Gymnasiast Lejlighed til at veksle Haandtryk og skifte Ord med fremtrædende Repræsentanter for det halve Hundrede Mennesker som dengang, — efter hvad Drachmann mente — bar Danmarks Kultur paa deres Skuldre. — I en Studieafbrydelse, der skyldtes Sygdom, gennempløjede han Georg Brandes' samlede Værker fra Ende til anden.

Og dog var den historiske Drift endnu stærkere i ham end den litterære. For Historie besad han uomtvistelig et Talent. Han kunde Verdenskrigen paa sine Fingre som faa. — Og dog blev han ikke Historiker. Han var receptiv mere end produktiv, og hans Arbejdsevne var ikke ubegrænset. Frugterne af hans Talenter faldt i den snævre Kreds, der lærte ham at kende som en lidenskabelig Brevskriver og en blændende Taler ved Hjemmets Fester.

Efter nogle Aars Slid med det juridiske Studium opgav han denne Jakobskamp midt i 2. Dels Fagene. Hans Helbred beslaglagde alle Hensyn gennem flere Aar, men omsider fik han dog Fodfæste i Biblioteksarbejdet.

Siden 1921 var han Assistent ved Universitetsbiblioteket. Og da han i 1931 blev gift med Karen Krabbe og fik indrettet sig et smukt Hjem, saa' han med Fortrøstning og Accept sine Mandomsaar imøde.

Da lagde Døden sin Haand paa hans Skulder. — Ganske uventet, for ham selv som for hans Omgivelser, blev han d. 23. Septbr. 1935 ramt af en Apoplexi, der lammede højre Arm og højre Ben, og skønt der vel ikke straks var Livsfare til Stede, forstod han dog Døden som Mulighed og syntes, han var alt for ung til at dø. „Ogsaa for min Kones Skyld skulde jeg gerne leve. — Og for Mors Skyld. — Og saa — en Ting til — hvis jeg dør — hvem skal saa skrive Klassens Historie?“

Men den 10. Oktober blev han angrebet af en Lungebetændelse, som den 13. Oktober gjorde Ende paa hans Liv.

Skønt Egil Dithmer ellers ikke var nogen stor Dyrker af Foreningsliv, blev „Odenseaner-Samfundet“ ham en Hjertesag. Indenfor Aargang 1906 var han ubestridt Kammeratskabets Bannerfører.

Carl Jørgensen

PROFESSOR CHR. J. KRÜGER

24. JUNI 1849 – 18. FEBRUAR 1936

Atter er en af „Odenseaner-Samfundet“s „rigtig gamle“ og højt skattede Medlemmer gaaet bort. Han hørte til den lille Skare af højtbedagede Odense-Studente, hvis Barndomserindringer gik helt tilbage til Halvtredserne i forrige Aarhundrede.

Krüger blev Student i 1867 og valgte som Studiefag Matematik, hvori han i 1876 tog Magistergraden. Han var ikke i Tvivl om Valg af Livsstilling, idet hans Interesser og Anlæg gik udpræget i Retning af Skolen. Han fik da ogsaa Lov at virke som Skolemand i næsten et halvt Aarhundrede, først som Lærer ved københavnske Latinskoler fra 1873 til 1883,

da han, kun 34 Aar gammel blev Rektor ved Helsingør Latin- og Realskole, hvilket Embede han beklædte i mere end en Menneskealder. Ja endog som emeritus virkede han i en Aarrække som Censor ved Skoleembeds-eksamen og som Formand for Censorerne ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Vi gamle Odenseanere, der har deltaget i Samfundets Sammenkomster, vil alle mindes den gamle Skolemand som den elskværdige Kammerat, der var meget interesseret i vor Forening. Han elskede sin gamle Skole, og blandt de „Skoleminder“, som vort Tidsskrift fra Tid til anden har bragt, indtager Chr. Krügers „Erindringer fra mit Skoleliv 1859—1867“ (i Numrene 4 og 5) en høj Rang som Kulturbilleder fra en svunden Tid og giver en levende Skildring af de gode og dygtige Pædagoger, der fik Betydning for og Indflydelse paa den aandelige Udvikling hos en senere Generations Skolemænd, blandt hvilke Chr. Krüger skulde faa en saa fremtrædende Plads.

Ære være hans Minde!

Skolens Lærere

LEKTOR H. O. F. HANSEN DØD

7. December 1934 døde Lektor H. O. F. Hansen efter flere Aars tiltagende Hjertesygdom, 59 Aar gammel. Lektor Hansen blev Student fra Odense Katedralskole 1893, cand. theol. 1899 og cand. mag. 1901. I 1908 ansattes han som Timelærer ved sin gamle Skole, 1910 udnævntes han til Adjunkt og 1919 til Lektor.

I 25 Aar virkede Lektor Hansen ved Odense Katedralskole. Hans Fag var Engelsk og Tysk, og med stor Energi og Grundighed indviede han sine Elever i disse Sprog. Han stillede store Krav, og mange af Eleverne havde i Begyndelsen svært ved at forlige sig med hans tilsyneladende voldsomme og strenge Form, men de beundrede hans Retfærdighed og Dyg-

tighed til at undervise, og det endte som Regel med, at Eleverne kom til at holde af ham. Han sagde engang til den, der skriver disse Linier: Eleverne synes, jeg er haard, men jeg tror alligevel, de kan lide mig. Og det var utvivlsomt rigtigt. Herom vidner blandt andet en Mindeartikel, som en Kreds af hans gamle Elever skrev i den odenseanske Presse kort efter hans Død. Lektor Hansens Sygdom tvang ham til i 1933 at tage sin Afsked fra Skolen, men han vedblev til sin Død at fungere som dens Regnskabsfører.

Ved Siden af sin Gerning ved Odense Katedralskole var Lektor Hansen i mange Aar Forstander ved den fyenske Handelsdagskole. Og lige siden „Odenseaner-Samfundet“'s Stiftelse var han Medlem af dette, i nogle Aar ogsaa Medlem af Bestyrelsen.

Mindet om Lektor Hansen vil af hans Elever bevares i taknemmelig Erindring.

Afsked fra Skolen

I Skoleaaret 1934—35 fyldte Lektorerne *Strøm* og *Black* 70 Aar, og med Udgangen af Skoleaaret maatte Odense Katedralskole derfor tage Afsked med disse to Lærere.

Lektor *Vincens Strøm* var først Adjunkt i Aalborg, men i 1915 ansattes han ved Odense Katedralskole, hvorfra han i 1882 var blevet Student; i 1919 udnævntes han til Lektor.

Lektor *Strøm* underviste i Historie, Latin og Tysk. Alle de mange Elever, som Lektor *Strøm* i Aarenes Løb har dimitteret, husker ham som et Pligtmenneske, der med Glæde og usædvanlig Ildhu og Dygtighed gik op i sit Arbejde. Lektor *Strøm* lærte os Elever at bestille noget, og han var streng i sine Krav, men gennem sin Hjertervarme og friske Menneskelighed vandt han sine Elevers Hengivenhed, ofte for Livet. Og mange søgte ham, ogsaa i andre Anliggender end Skolens, paa Grund af den Tillid og Respekt, de følte for ham.

Ogsaa paa et andet Omraade i Skolen har Lektor Strøm gjort sig fortjent. Indtil sin Afsked var han Bibliotekar ved Skolens store Bibliotek, og han var her utrættelig i sin Vejledning af Skolens Elever og andre, der søgte Biblioteket. En stor Del af Bogbestandens Forøgelse i disse Aar skyldes Gaver fra Lektor Strøm.

For sit Arbejde i Skolen udnævntes han i 1928 til Ridder af Dannebrog.

Lektor Black ansattes som Adjunkt ved Odense Katedralskole i 1902 og har saaledes virket ved Skolen i 34 Aar. I 1919 udnævntes han til Lektor.

Lektor Blacks Fag paa Skolen var Fransk og Engelsk, og han var heri en stor Dygtighed. Lektor Black lærte os Elever Sans for Sprogets Skønhed, og naar vi tænker tilbage paa den fine og omhyggelige Behandling, som han gav Fransk og Engelsk, glemmer vi ikke hans stadige Omsorg for det danske Sprog. Ingen af Lektor Blacks Elever er gaaet ud af Skolen, uden at de ogsaa gennem ham har faaet et stærkt Indtryk af, at Modersmaalet maa behandles med Kærlighed og Respekt.

Af sine Fag sætter Lektor Black sikkert Fransk højest, og hans Kærlighed til fransk Sprog og Kultur fik ham til at stifte Odenseafdelingen af „Alliance française“ (1903).

Lektor Black er et trofast og populært Medlem af „Odenseaner-Samfundet“; han har været Medlem lige fra Begyndelsen, og mange Medlemmer husker den første Sammenkomst i Odense, hvor en Kreds af gamle Elever dannede et Kor og under Lektor Blacks Ledelse sang mange af de Sange, de som et Led i Undervisningen havde lært hos ham. For Lektor Black elsker Sangen, og mange Gange har han glædet Skolens Elever, naar han efterkom deres Opfordring til at synge ved Skolekoncerter.

Ogsaa Lektor Black er dekoreret med Rid-

derkorset for sit Arbejde i Skolens Tjeneste. Den franske Regering har udnævnt ham til Officier de l'Instruction publique og Ridder af Æreslegionen.

Det er to vidt forskellige, men betydelige Personligheder, der nu har forladt Odense Katedralskole. Vi gamle Elever kan daarligt tænke os vor gamle Skole uden Lektorerne Strøm og Black, i den Grad har de sat deres Præg paa den. Translokationen i Sommer var meget præget af Afskeden, og Rektor takkede dem paa Skolens Vegne for deres udmærkede Arbejde i dens Tjeneste.

Holger Jensen

Som Efterfølgere for Lektorerne Strøm og Black udnævntes fra 1. August 1935 Lektor *Hakon Müller*, Helsingør, og cand. mag. *J. Hansen Holst*, København; sidstnævnte som Adjunkt paa Prøve.

1. August forflyttedes Adjunkt *Hans H. Fusing* som Lektor til Vestre Borgerdydskole og Adjunkt *Holger Jensen* som Adjunkt til Metropolitanskolen.

I deres Sted ansattes som Adjunkt cand. mag. *Aage F. Blomberg*, Odense, og som Adjunkt paa Prøve cand. mag. *I. Hainau Christensen*, København.

Studenter fra Odense Katedralskole

1875

Drechsel, Ernst, kgl. Borgmester, K., D.M., Mejl-gade 6, Aarhus (død).

Hansen, Hans Jacob, Ass. ved Zoologisk Museum. Iversen, Ingvar Marius, Lærer ved Efterslægtsselskabets Latin- og Realskole.

Kistrup, Preben, Inspektør ved De forenede Kirkeskoler Betalingsskole for Drengene.

Krag, Carl Moritz Gothold Rosenberg, Kammerherre, Etatsraad, K^I, D.M., København.

Lund, Ejnar Thorkild, Klasselotterikollektor, København.

Rasmussen, Hans Laur. Fritz Carl Andreas, Læge, Amagerbrogade 59.
 Strøm, Peter Vilh., fhv. Sagfører i Roskilde.
 Teisen, Julius, Dir. for Kgl. octr. alm. Brandassurancerkomp. (død 1925).
 Tram, Otto Gerhard, Sognepræst til Udby ved Kalundborg.

1885

Allerup, Ove Emanuel, Oberst, K., D.M., p. p., Odense.
 Balslev, Harald, fhv. Højskolelærer i Vraa, Roskilde.
 Eichmüller, Vilh. Carl, Arkitekt, Paris.
 Holbeck, Hans Steenstrup, Rektor, Odense.
 Jensen, Holger, Overretssagfører, København.
 Kruise, Johs. Fr., Læge i Skibby (død $\frac{2}{8}$ 08).
 Møllerup, Hans Peter Martin, Sognepræst ved Frøhavnskirken (død).
 Moltke, Carl Chr. Fr., Generalmajor, K., D.M., p. p. Sønderborg.
 Olsen, Niels Schmidt, Sognepræst til Endelave.
 Roloff, Thorvald Fr. Chr., Tandlæge i Altona.
 Rump, Carl Andreas, Bestyrer af Langhøjs Teglværk, Stenstrup.
 Seydewitz, Joh. Christopher Henrik, Kontorchef i Københavns Byret, København.
 Weimann, Wilh. Hartvig Otto, Dir. i St. Nordiske, R., København.
 Wiberg, Andreas Fr. Vilh. Chr. Magdalous, Overlærer ved Kgl. Blindeinstitut.

1895

Bülów, Paul Martin, cand. polyt, Baneingeniør, København.
 Bøgh, Nicolaj Seidelin, Skovrider ved Baroniet Scheelenborg, Troense.
 Faber, Vilh. Ludvig, Statens Sygekasseinspektør, Hellerup (død).
 Grønlund-Rasmussen, Johs. Laur., Fuldmægtig og Korrespondent, København.
 Hartnack, Vald., Kaptajn, R., Slagelse.
 Haugaard, Chr. Anton Larsen, Sognepræst i Kjerte ved Aarup.
 Heiberg, Edv. Lorentzen, Læge i Holstebro (død).
 Holmgaard, Mads, Skolebestyrer i Nørre-Broby.
 Krog, William, Bygningsentreprenør, Canada.
 Langkilde, Ejler, Overretssagfører, København.
 Langkilde, Niels, Ingeniør, Faxe.
 Larsen, Carl Emil, cand. mag.
 Laub, Otto Vilh. Frederik, Kaptajn, Aalborg.
 Lindegaard-Petersen, Vald., Dr. theol., Sognepræst til Vejlbj-Homaa.
 Lollesgaard, Johs., Dr. phil., Adjunkt i Nykøbing F.

Lorenzen, Vilhelm Birkedal, Dr. phil., Adjunkt, Charlottenlund.
 Madsen, Mathias Peder, Sognepræst til Allested og Vejle, Fyen.
 Nielsen, Niels, Overretssagfører, København.
 Nielsen, Niels Kr., cand. phil. (død $\frac{2}{10}$ 13).
 Petersen, Hjalmar Otto Henrik Peter, Læge, København.
 Ronæs (Hansen), Claus Julius, Sognepræst til Helnæs ved Ebberup.
 Talleruphuus, Emanuel, stud. theol. (død $\frac{27}{8}$ 98).
 Enkebølle, Halfdan, cand. jur., Amerika.

Aargang 1910

Det er med Glæde, jeg efterkommer Opfordringen til at skrive et Par Linjer som en Hilsen fra og om den Aargang Studenter, der ifjor holdt 25 Aars Jubilæum. Og dog er det ikke uden Tøven, jeg giver mig i Kast dermed. For 4 af os — Victor Hansen, Aksel Nielsen, Poul Barner Rasmussen og Robert Oest Larsen — er Løbet fuldendt. Det at mindes er nu alt, hvad de har igen i Menneskers Verden. En af os — Mogens Lehmann — „gik i fremmed Krigstjeneste“, blev amerikansk Borger, men fortsatte dog, som jeg nys erfarede, sin akademiske Uddannelse og studerede ved Sorbonne. Resten af os er midt i vor Livsgering, hvor de ydre Forskelle vejer saa tungt og føles saa stærkt, opslugt som vi er af det utaalmodige, brutale, begærlige Liv med de falske Værdimaal. Af os kan det med Føje kræves, at vi gaar sagte og ikke slaar med Dørene.

Det følgende skal da ikke være nogen Fremdragen af Enkelte og Enkeltes Fortjener. Det skal være et næsten statistisk Rids af, hvorledes vi efterlevede Rektor Giersings Ord til os, da vi blev Studenter. „Enhver er sin egen Lykkes Smed“, sagde han, og han gav det en Fortolkning med Krav om at følge de klassisk-humanistiske Idealer, selv om vi maatte mangle en Del af de klassiske Forudsætninger.

Thi vi var første Aargang efter den nye Skolelov af 1903, der vel for den lærde Skoles Vedkommende skulde gennemføre den demokratiske Parole: Fra Folket vi kommer, til Folket vi gaar, dets Lykke skal være vor Lov. Fra Folket kom vi: Vi var vist af Herkomst en mere broget Flok end tidligere Aargange. Til Folket gik vi: Praktisk talt alle sidder vi i Embeds- eller andre Stillinger, der i egentligste Forstand maa ses som Samfundsgerning, og praktisk talt alle gennemsyredes vi af en social Tids Følelse for Samvirke.

Alle tre Skoleretninger var repræsenteret, men allerede i denne første Aargang efter den ny Ordning var den gamle klassisk-sproglige Retning den mindste i Tal. Kun 5 af os fik læst græske Autores paa Originalsproget. Af disse 5 blev kun een, nuværende Sognepræst Axel Busch, Teolog. De øvrige 4, nuværende Amtsraadssekretær Anders Andersen, Dommerfuldmægtig Niels Bruun, cand. jur. Knud Blessow og Landsretssagfører Aksel Schmidt, blev Jurister.

Mere talrig var den matematiske Linje, som siden har haft saa stærk Tilgang i Pagt med hele Nutidens tekniske Udvikling. Og vi mindes om Nutidens tekniske Opgaver, naar vi læser de følgende Navne. Her er Ingeniørerne Harald Jensen og Sigurd Dyrup, her er Professor, Dr. techn. Christian Nøkkentved, som har været med til at konstruere den ny Radiofoniborg, og her er Ingeniør Chr. Munck Petersen, som var Tilsynsførende ved Bygningen af Lillebæltsbroen.

To andre blev Jurister, nuværende Højesteretssagfører Flemming Allerup og Referent i Landsoverskatteraadet Harald Nielsen.

Endvidere finder vi: Astronomen, Observator Ruben Andersen, Kaptajn Otto Busch, Universitetslærer i Gymnastik N. C. D. Petersen, medens Bendt Schaffalitzky fortsatte sine Fædres Gerning som Jorddrot.

Men talstærkest hos os var den nysproglige

Linje, Forsøget i en ny-humanistisk Indstilling. Af os blev 4 Jurister: Overtoldinspektør Jørgen Andersen, Professor, Dr. jur. Poul Andersen, Landsretssagfører Carl-Aage Køfoed og Børssekretær, Overretssagfører Mogens Raffenberg.

Tre blev Læger: Tage Hjort, Carl Møller og Dr. med. Johan Seedorff. To Opdragere af den unge Slægt er der mellem os: Lektor Axel Prip og Lektor Otto Svanholt. Saa er der Tandlæge Nicolai Hansen, Videnskabsmanden Dr. phil. Poul Jespersen; der er Skriveren heraf, og der er endelig den iblandt os, som havde det mest følsomme Sind og det mest dirrende Nervebundt: K. L. Kristensen, som viede sig det Kald, hvorom allerede Homer sagde: Hædret han er blandt Menneskers Flok den herlige Sanger.

Saaledes har vi spredt os over alle Samfundslivets Felter. Og saaledes fulgte Aargangen 1910 i Fædrenes Fodspor, de berømte Fodspor. Om vi evner selv at finde Vej i en vildsom Tid, vil først næste Jubilæum vise. Min Lærer, Professor Birck, sagde til en tidligere Aargang af 25-Aars Studenterjubilærer, at det Folk er lykkeligst, som ingen Historie har. I Dag brænder vi efter at skabe Historie for os selv og for det Samfund, vi tilhører. Ved næste Milepæl ved vi mere om, hvad Lykke er. Saa kan der være Grund til fra denne statistiske Oversigt over, hvad vi er, at dykke ned i det sjælelige: hvem vi er.

København, 18. Februar 1936.

Marius Christoffersen

Studenterne fra 1935

Klassiske Studenter.

Clemmesen, Jørgen, stud. med.; Kaarsbo, Olaf Helmer, stud. theol.; Lauritzen, Fritz, stud. theol.; Thyssen, Arvid, stud. theol.

Nysproglige Studenter.

Bagger, Kay; Christensen, Svend; Gesmar, Erik; Ellegaard Hansen, Chr.; Hein, Robert; Houmark-Nielsen, Svend, stud. polit.; Jacobsen, Axel; Jacobsen, Walter; Jacoby, Ove; Jørgensen, Erik; Nielsen, Knud Reinholdt.

Matematiske Studenter.

Carlsen, Carl Jørgen, stud. med.; Christensen, Eluf, Søkadet; Ehlertsen, Knud, død; Gøhrn, Viggo; Hansen, Jørgen Brorsen; Hildahl, Poul; Jacoby, Per; Jensen, Holger Busk; Kisling, Erik, stud. med.; Larsen, Else Sofie, stud. med.; Laursen, Niels Jørgen, stud. med. (Aarhus); Linde, Preben; Petersen, Gynther, stud. jur.; Mygind, Hans Frede; Petersen, Hans Laurits, stud. polyt.; Pedersen, Karl Jacob, Odense Seminarium; Petersen, Hans Henrik, Ø.K.; Rabøl, Rasmus, stud. polyt.; Rindorf, Henning, stud. polyt.; Rygner, Bent; Skielboe, Poul Henning; Stii, Poul Robert, stud. polyt.; Sørensen, Axel Gleerup, Forstelev; Sørensen, Ole Asger; Westphal, Erla; Wichmann, Robert, stud. med.

Rusgildet

Den 18. November 1935 holdt „Odenseaner-Samfundet“ sin årlige Efteraarssammenkomst, der i Aar i Lighed med, hvad der er sket de foregaaende Aar, var slaaet sammen med Rusgildet.

Til Festen havde der indtegnet sig 12 af Aarets Russer, som hyldedes af de tilstedeværende ældre Medlemmer.

Aftenen indleddes med et Gaasegilde. Ved Bordet holdt Dommer Heide-Jørgensen en smuk Tale til Aarets Russer. Han fremhævede, at Studentervillevet nutildags er noget væsentligt andet end i vore Fædres Tid. Nu drages Studenterne ind i det sociale Arbejde, og den Studenterlyrik, som prægede den hostrupske Student, hører Fortiden til.

En Sang af Læge Vilhelm Balslev, hvori han hilser den unge Rus velkommen i „Odenseaner-Samfundet“, bidrog til den festlige Stemning.

Da man efter Kaffen samledes ved Punchebordet, sang vor Skolekammerat, Kabaretsangeren

Blicher-Hansen, Indledningen til Aarhus' Universitets Feskantate og derefter Sange i den mere muntre Genre, bl. a. af Hans Hartvig Seedorff Pedersen.

Aftenen sluttede med Andespil om ti fede fynske Ænder.

Generalforsamlingen

Aar 1935 den 30. April Kl. 20 afholdt „Odenseaner-Samfundet“ i Petit Trianons Selskabslokaler ordinær Generalforsamling med følgende

DAGSORDEN:

- 1) Formanden aflægger Beretning.
- 2) Kassereren aflægger Regnskab.
- 3) Kassereren aflægger Regnskab for „Odenseaner-Samfundet“s Understøttelsesfond.
- 4) Valg af Medlemmer til Bestyrelsen. De efter Tur afgaaende er:
 Fuldmægtig W. Elmquist,
 Student Ernst Hansen,
 Dommer G. Heide-Jørgensen,
 Overlæge Einar Lollesgaard og
 stud. jur. Nygaard.
- 5) Valg af 2 Revisorer og 2 Revisorsuppleanter. De nuværende Revisorer er:
 Grosserer Henrik Brock og
 Fuldmægtig Valdemar Jensen
 og som Suppleant Grosserer J. Balslev.
 Den anden Suppleant, Grosserer Georg Waidtløw, er afgaaet ved Døden.
- 6) Forslag fra Bestyrelsen om at bevilge en Præmie paa 100 Kr. til en af Dimittenderne fra Odense Katedralskole i Sommeren 1935 at uddele efter Skoleraadets Bestemmelse.
- 7) Eventuelt.

Formanden, Kontorchef P. Ryyd, foreslog Professor, Dr. jur. Poul Andersen som Dirigent.

Dirigenten valgtes med Akklamation.

Dirigenten konstaterede Generalforsamlingens lovlige Indvarsling og erklærede den for lovlig sat, hvorefter han gav Ordet til Formanden for at aflægge Beretning.

ad Punkt 1.

Formanden: Naar Generalforsamlingen denne Gang holdes her og ikke som sædvanlig i Studenterforeningen, er Grunden den, at vi ikke har kunnet faa Lokaler i Studenterforeningen i Slutningen af Maaneden, uanset at vi allerede en af de første

Dage i April henvendte os til Studenterforeningen derom. Jeg haaber imidlertid, at vi skal blive tilfredse ogsaa under disse ændrede Forhold.

Siden den ordinære Generalforsamling i Fjor har der været afholdt to Bestyrelsesmøder og en selskabelig Sammenkomst i December Maaned i Fjor. Ved den selskabelige Sammenkomst i December havde vi formaet vor Kammerat Chr. Gottschalch til at synge for os. Jeg har faaet Meddelelse om, at han desværre er forhindret i at være til Stede her, ellers vilde jeg overfor Generalforsamlingen gerne paany have udtrykt vor Tak til ham for den udmærkede Maade, hvorpaa han bidrog til Underholdningen. Iøvrigt formede Sammenkomsten sig som et Rusgilde, hvor vor Næstformand, Professor Poul Møller, paa Vers talte til de unge Russer. Talen er aftrykt i Medlemsbladet Nr. 10. Efter Spisningen, der bestod af Gaasesteg, foretoges Bortlodning af 10 Ænder. Halvdelen af Ænderne gik til Russerne, og kun en indentor Bestyrelsen sikrede sig en And, nemlig Professor Poul Møller. Ved den Lejlighed havde vi den Glæde at se vort ældste Medlem, Professor P. K. Møller, Odense, og et andet af vore ældre Medlemmer, Apoteker Gottschalch. Professor P. K. Møller har atter i Dag givet Møde, og vi takker ham for den Interesse, han viser Foreningen ved at komme til Stede og ikke sky Besværlighederne ved en Rejse fra Odense.

Endvidere har vi udgivet Medlemsbladets Nr. 10. Ved sidste Generalforsamling var Medlemsbladet under Diskussion, og det vedtoges at søge det fremskaffet paa billigere Vilkaar. Samtidig vedtoges det dog, at den hidtidige Udgivelsesform skulde afsluttes med et Nr. 10. Jeg haaber, at alle Medlemmer enten i Gaar eller i Dag har modtaget dette Nr. Vi vil nu indenfor Bestyrelsen søge at fremskaffe billigere Tilbud eventuelt fra et af Foreningens Medlemmer.

Medlemtallet var ved Udgangen af 1933 345, og ved Udgangen af 1934 350. Jeg gør dog opmærksom paa, saaledes som det ogsaa fremgaar af den trykte Medlemsliste, at vi savner Adresse paa alt for mange Medlemmer og beder enhver, der kan bidrage til Oplysning om Adresserne paa disse Medlemmer, om at sætte sig i Forbindelse med Bladets Redaktion eller Sekretæren.

Dirigenten spurgte, om nogen ønskede at udtale sig til den af Formanden aflagte Beretning, og da dette ikke var Tilfældet, gik man over til Dagsordenens Punkt 2: Kassereren aflægger Regnskab.

ad Punkterne 2 og 3.

Kassereren aflagde Beretning baade om Foreningens og om Fondens Regnskab under eet.

Regnskabet udviste:

Indtægt.

Kontant Beholdning fra 1933.....	Kr.	16,76
Hævet paa Girokonto.....	Kr.	1893,28
minus indsat.....	„	1794,23
		„ 99,05
Kontingenter.....	„	1039,00
Girorenter.....	Kr.	20,77
Sparekasserenter.....	„	31,54
Obligationsrenter.....	„	45,00
		„ 97,31
	Kr.	1252,12
Indgaaet til Fonden.....	„	1045,00
Renter af Fonden.....	„	14,69
	Kr.	2311,81

Udgift.

Administrationen.....	Kr.	280,08
Telegrammer og Blomster.....	„	15,60
Præmier og Understøttelser.....	„	200,00
Mimer (300 Bøger).....	„	450,00
Festen den 2. Maj.....	Kr.	85,00
minus indgaaet.....	„	63,00
		„ 22,00
Festen den 5. December....	Kr.	454,35
minus indgaaet.....	„	238,75
		„ 215,60
Indsat paa Sparekassebog.....	„	56,54
Kontant Beholdning 31. Decbr. 1934...	„	12,30
	Kr.	1252,12
Indsat paa Fondens Bog.....	„	1059,69
	Kr.	2311,81

Kapitalforbrug.

Kontant Beholdning.....	Kr.	16,76
Hævet paa Girokonto.....	„	99,05
	Kr.	115,81
Indsat paa Sparekassebog... ..	Kr.	56,54
Kontant Beholdn. ^{31/12} 1934... ..	„	12,30
	„	68,84
	Kr.	46,97

Status udviste pr. ^{31/12} 1934 følgende Beholdninger:

Kontant.....	Kr.	12,30
Girokonto.....	„	1005,47
Sparekassekonto.....	„	1117,52
Obligation, Kurs $94\frac{1}{2}$	„	945,00
	Kr.	3080,29

Dertil kom, at der paa Understøttelses-
fonden var indbetalt Kr. 1059,69

Regnskabet bar følgende Paategning:

„Ovenstaaende Regnskab er revideret af Revisorerne, Kassebogen er atkontrolleret med Bilagene, Beholdningerne er eftersat og fundet til Stede“.

København, den 8. April 1935.

Henrik Brock,
Revisor.

Valdemar Jensen,
Revisor.

Dirigenten: Er der nogen, der ønsker at udtale sig til Regnskabet.

Grosserer *Henrik Brock:* Jeg ønsker at gøre Generalforsamlingen opmærksom paa, at det indbetalte Kontingent hidrører fra 177 af Foreningens 350 Medlemmer, og henstiller, at der gøres noget overfor Restancerne.

ad Punkt 4.

Dirigenten oplæste Navnene paa de afgaaende Medlemmer af Bestyrelsen og gav Ordet til

Formanden: Paa Bestyrelsens Vegne foreslaar jeg Genvalg af Fuldmægtig W. Elmquist, Overlæge Einar Lollesgaard, Dommer Heide-Jørgensen og stud. jur. Nygaard og Nyvalg af Fuldmægtig under Socialministeriet E. Stampe-Frølich i Stedet for Student Ernst Hansen.

Dirigenten: Stilles der andre Forslag?

Da dette ikke var Tilfældet, erklærede *Dirigenten* de nævnte for valgt.

ad Punkt 5.

Formanden foreslog Genvalg af Grosserer Henrik Brock og Fuldmægtig Valdemar Jensen som Revisorer og af Grosserer Balslev som Revisor-suppleant. I Stedet for afdøde Grosserer Waidtlow foreslog han Universitetskasserer Haugsted.

De foreslaaede valgtes.

ad Punkt 6.

Bestyrelsens Forslag vedtoges.

ad Punkt 7.

Dirigenten spurgte, om nogen ønskede at udtale sig om dette Punkt.

Direktør *Agerholm* beklagede, at Medlemsbladet kom med alt for store Mellemrum, og gjorde opmærksom paa, at for Halvdelen af Medlemmernes Vedkommende, særlig for dem, der bor i Provinserne, er Bladet det eneste Livstegn fra Foreningen. Naar der var klaget over de mange Restancer, kunde der muligvis være nogen Forbindelse mellem disse og det Faktum, at Bladet ikke havde været udsendt i de sidste halvtredie Aar. Der burde

derfor lægges nogen mere Vægt paa regelmæssig Udsendelse.

Overlæge *Lollesgaard:* Jeg er enig med *Agerholm* i, at vi maa lægge mere Vægt paa Bladet og sørge for, at der ikke gaar saa lang Tid imellem, at det kommer ud. Der har nu været Artikler fra de ældre Aargange og fra Skolelivet i Firserne og Halvfemserne; nu maa nogle af de yngre Aargange tage fat. Nu maa Bladet bringe Tidsbilleder fra Rektor *Giersings* Periode.

Oberstløjtnant *H. H. Jørgensen:* Til Overlæge *Lollesgaard* vil jeg gerne sige, at det ikke er saa let at skrive om Forholdene i Odense Katedralskole i den Tid, vi gik i Skole; det kan være, at vi ikke endnu har faaet det paa tilstrækkelig lang Afstand, og mange af de Lærere, som vi havde, og som en Skildring vil komme til at omhandle, lever jo ogsaa endnu. Hertil kommer, at mange af tidligere Tidens Lærere jo var Originaler, medens den moderne Lærer sikkert er ganske udmærket som Lærer, men ikke afgiver noget Stof til en underholdende Skildring i et Blad.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, hævdedes Generalforsamlingen med et Leve for *Dirigenten*.

Efter Generalforsamlingen samledes man til et veldækket koldt Bord.

Efter Kaffen underholdt *Illusionisten* Mr. Darling og hans Frue Selskabet med Tankelæsning og Taskenspilkunster.

Stiftelsesfesten

Som meddelt samtlige Medlemmer ved *Cirkulære* af 10. Februar fejrer vor Forening paa *Torsdag den 5. Marts* 10-Aars Dagen for sin Stiftelse ved en *Festmiddag paa Hôtel d'Angleterre Kl. 19,00*.

Vi tvivler ikke om, at Medlemmerne i stort Antal vil give Møde, ligesom de trufne Forberedelser varsler godt om en virkelig fornøjelig og kammeratlig Fest.

Ogsaa Lærere ved Katedralskolen og gamle Elever, der endnu ikke er Medlemmer, vil være velkomne som Gæster. Anmeldelse maa ske til Sekretæren, Fuldmægtig *W. Elmquist*, Vestervoldgade 113, Tlf. 6301.

Medlemsliste for „Odenseaner-Samfundet“

pr. 6. Februar 1936.

Da det er i Medlemmernes egen Interesse, at Listen bliver saa korrekt som mulig, anmodes hver især om at tilstille Sekretæren de nødvendige Rettelser.

Livsvarige Medlemmer.

- Berg, H. V., Overretssagfører, Odense. (1904)
Kirchhoff, Carl, c/o Taron Frères, 12 Quai du Canal, Marseille. (1917)
Larsen, Absalon, Professor, R., D. M., Baunegaardsvej 15, Gentofte. (1890)
Lassen, Knud, Politimester, Storehedinge. (1904)
Lollesgaard, Einar, Overlæge, R., Asminderødvejen, Fredensborg. (1884)
Petersen, Cornelius, Grosserer, M. S. H., R., D. M., p. p., Lindevej 9, V. (1889)
Ryyd, Peter, Kontorchef, R., Amaliegade 25, K. (1906)
Sørensen, Chr., Sparekassedirektør, Købmand, R., Aarup.
Weimann, Jens Johann, Grosserer, Sydamerika. (1918)
– Svend, Fabrikant, Estersvej, Svendborg. (1917)

Medlemmer.

- Agerholm, Sophus, Direktør, R., p. p., Vestervoldgade 113, V. (1884)
Allerup, Flemming, Højesteretssagfører, Uraniavej 1, V. (1910)
Andersen, A. C., Læge, Vesterg. 59, Odense. (1912)
– N. J., Overtoldinspektør, Villa Arnen, Dalgas Avenue, Aarhus. (1910)
– Otto E., Direktør, Nørrevoldgade 11, K. (1887)
– Poul, Professor, Dr. jur., Rungsted. (1910)
Andreasen, Hardy, stud. tech., Kongensgade 31³, Odense. (1933)
Arum, Reinoldt, Politimester, Nørresundby. (1906)
Balslev, G., Assistent, Sdr. Boulevard 136¹, V.
– J., Grosserer, Østerled 7, Ø. (1897)
– Nicolai, Ekspeditionssekretær, Dyrehavevej 2 B, Klmpg. (1905)
– Viggo, Kaptajn, R., p. p., Bredgade 63³, K. (1898)
– Vilhelm, Læge, Frederiksberg Allé 52, V. (1897)
Berner, J. A., Stiftamtmand, R., Aalborg. (1904)
Bisgaard, H. O., Læge, Glamsbjerg. (1899)
Black, Frits V., Lektor, R., Jagtvej 68, Odense.
Blegvad, H., Dr. phil., Østersøgade 96, Ø. (1904)
– N. Rh., Læge, R., Vestagervej 5, Ø. (1897)
Bratli, Carl, Dr. h. c., Forfatter, kgl. Translatør, Ved Stranden 20, K. (1890)

- Brock, Henrik, Grosserer, Vældegaardsvej 29, Gentofte. (1909)
– Martin, cand. mag., Lykkesholms Allé 5, V. (1926)
Bruun, Niels, Dommerfuldmægtig, Ribe. (1910)
Buch, Poul, Rosenborggade 15¹, K. (1935)
Budtz-Jørgensen, Gas- og Vandmester, Havnegade 47 A, K. (1892)
– Einar, Professor, R., Frederiksgade 10², K.
Büløw, Edv., Direktør, Svanemøllevej 56, Ø. (1898)
– Eiler, Postassistent, cand. phil., Martensens Allé 8, V.
– Petrus, Højesteretsdommer, R., D. M., Vitus Berings Allé 22, Klmpb.
Carlsen, Carl Jørgen, stud. med., Norsvej 6, V. (1935)
Carstensen, J. F., Sognepræst, Birket pr. Torrig. (1891)
Christensen, Arnold, Bankdirektør, Kongensg. 37, Odense.
Clemmensen, Jørgen, Sortedamsdosseringen 101¹, Ø. (1935)
– Per, Frederiksberg Allé 42B³, F. (1934)
Dreyer, Aage, Bogtrykker, Langelinie 163, Odense. (1908)
– Fritz, Læge, Fisketorvet 1, Odense. (1904)
– Jørgen, Driftsbestyrer, R., H. C. Ørstedesvej 70¹, V. (1879)
– Nicolai, Sparekassedirektør, Boghandler, R., Odense. (1882)
– Poul, Redaktør, Fyens Stiftstidende, Odense. (1912)
Elmquist, Helge, Ingeniør, cand. polyt., Gunløsgade 15, S. (1897)
– Hjalmar V., Kontorchef, R., Houmarksvej 20, Chl. (1898)
– Walther, Fuldmægtig, cand. jur., Vestervoldgade 113, V. (1911)
Enrum, K. H., Dyrslæge, Bakkekammen, Holbæk. (1907)
Erichsen, B., Bibliotekar, Platanvej 23, V. (1890)
Ernst, Axel, Sagfører, cand. jur., Overg. 3, Odense. (1909)
Faber, S. A., Ingeniør, R., D. M., Reventlowsg. 14³, V. (1884)
Fauerholdt, J. R. V., Sognepræst, Marstal. (1894)
Feilberg, C. A., Professor, K., D. M., Nrd. Frihavns-
gade 13², Ø. (1863)
Frederiksen, Adolph, Grosserer, Fuglebakkevej 107, N. (1889)
Friis-Hansen, Olaf, Rektor, Næstved. (1912)
Frølich, E. J. Stampe, Fuldmægtig, cand. polit.,
Fabritius Allé 4, Klmpg. (1911)
– K., Læge, Vester Skerninge. (1909)
Fussing, Adjunkt, Hans Tausensgade 4B², Odense.

- Gandil, J. C., Direktør, cand. polit. Vintervej 11, Chl. (1911)
- Genner, Viggo, Læge, Vestre Boulevard 4¹, V. (1907)
- Giersing, Johs., Overretssagfører, Tordenskjoldsgade 16, K. (1891)
- Gliemann, Th., Læge, Struer. (1893)
- Gottschalch, Chr., Skuespiller, Hotel „Kong Frederik“, V. (1906)
- Chr. F. A., Apoteker, Brogaardsvej 3, Gentofte.
- Grønlund, Kaj, Guldsmed, Odense.
- Grønning, Radiotelegrafist, Albanigade 44, Odense.
- Hansen, H. J., Landsretssagfører, Sorø. (1911)
- H. S., Provst emer., R., D.M., Madvigs Allé 5, V. (1884)
- K. G., Adjunkt, Ourøgade 42, Ø. (1924)
- Rudolph, Civilingeniør, Carit Etlarsvej 9, V. (1888)
- Søren, Politilæge, R., D.M., Sølvgade 20, K. (1877)
- Hansen-Brorson, Jørgen, Vagtelvej 4, F. (1935)
- Hartnack, V., Oberstløjtnant, R., Slagelse. (1895)
- Hauer, Kaj, Ingeniør, cand. polyt., M. I. F., Søndermarksvej 7, Valby. (1912)
- Haugsted, Johs., Universitetskasserer, Universitetet, K. (1902)
- Otto, Inspektør, Handels- og Kontoristforeningen, København.
- Heide-Jørgensen, G., Dommer, R., Rathsacksvej 8, V. (1893)
- Heilmann, Vilh., Adjunkt, Anemonevej 5, Gentofte. (1906)
- Hempel-Jørgensen, Fr., Kaptajn, løjtnant, Henrik Hertzvej 15, Chl. (1913)
- Henriksen, Asger, cand. jur., Vesterg. 35, Odense. (1921)
- Kaj, Kontorchef, Strandvej 166, Chl. (1911)
- Hertz, Knud, Overretssagfører, Jernbanegade 11, Kolding. (1906)
- O., Postkontrollør, Svinget 28, S. (1904)
- Holbeck, H. S., Rektor, R., Odense. (1885)
- Holmdal, Chr., Statsgældssekretær, R., D. M., p. p., Frederiksgade 11, K. (1891)
- Holten-Bechtolsheim, V., Højesteretssagfører, Nørregade 36, K. (1894)
- Hude, Eiler, v. d., Raadsformand, R., D. M., Thorvaldsensvej 22, V. (1894)
- Høirup, Chr., Seminarieførstander, Ranum. (1903)
- Iversen, L., Direktør, Dr. phil., R., Kildegaardsvvej 29, Hellerup.
- Jacobi, Helge, Dommer, Ceresvej 12, V. (1915)
- Jacobsen, Axel T. K., Provstevej 2 D, St., N. (1935)
- Carl, Dyr læge, Ebberup, Fyen. (1906)
- Holger, Landinspektør, Haarby. (1914)
- Knud, stud. med., Provstevej 2 D St. N. (1933)
- Jacobsen, M., Overretssagfører, Nykøbing F. (1906)
- Jacoby, Ove, Slagelsegade 7³, Ø. (1935)
- Per, Slagelsegade 7³, Ø. (1935)
- Jensen, Holger, Adjunkt, Jomsborgvej 21, Hellerup. (1920)
- Holger Busk, Classensgade 34⁵ t. v., Ø. (1935)
- Olav, Lærer, cand. mag., Søndergade 8, Løgstør. (1898)
- Valdemar, Fuldmægtig, Nørrevoldg. 30, K. (1900)
- Juel, Niels, Kammerherre, Hofjægermester, cand. jur., R., D. M., Krabbesholm pr. Kirke-Hyllinge. (1879)
- Juul-Pedersen, Aage, Sagfører, Nørreg. 77, Odense. (1912)
- Jørgensen, Arthur, Sognepræst, Ejlby pr. Guldbjerg, Fyen. (1909)
- Carl, Overlæge, Frederiksberggade 25, K. (1906)
- Henrik, Grosserer, Ny Vestergade 18, V.
- Holger, stud. polyt., Niels Juelsgade 6³, K. (1935)
- H. H., Oberstljt., R., Bengtassvej 1, Hellerup. (1909)
- Tormod, Forstander, Høng Højskole, Høng.
- Kaarsbo, Helmer, stud. jur., Marstrandsgade 26², Ø. (1935)
- I. E., Regensen, K. (1932)
- Karstens, Ejnar, Landsretssagfører, Søndergade 2, Aarhus. (1911)
- Kelstrup, H., Sognepræst, Beder. (1890)
- Olav, stud. mag., Hassagers Koll., Bredegade, F. (1929)
- Kjær, Erik W., Tandlæge, Vestergade 15, Odense.
- Kjærsgaard, N. J. N., Sagfører, cand. theol. & jur., Vestergade, Odense. (1912)
- Klein, Valdemar, Ørelæge, Gersonsvej 8, Hellerup. (1888)
- Knudsen, Andreas Carl, Ingeniør, Lyøvej 9, F. (1922)
- Erik, stud. med., Sommerstedsg. 2² t. h., V. (1931)
- E. O. E., Waikendorffs Koll., K.
- H. Aa., cand. pharm., Mølholm, Vejle. (1917)
- K. A., fhv. Gymnastikinspektør, R., D. M., p. p., Odense. (1883)
- Martin, Professor, Dr. phil., h. c. K., D. M., p. p., Den polytekniske Lærestanstalt, K. (1890)
- Koch, Heinrich E. E., Landsretssagfører, Kaptajn, R., Skindergade 44², K. (1906)
- Koefoed, C. A., Landsretssagfører, Amicisvej 12, V. (1910)
- Krarup, E., Overlæge, Vestergade 63, Odense. (1905)
- L. V., Skovrider, Valborup pr. Hvalsø. (1909)
- V., Overretssagfører, R., Odense. (1900)
- Kristensen, K. L., Forfatter, Kerteminde. (1910)
- Ove, Fabrikant, Overgade 48, Odense. (1915)
- Larsen, A. P., Dommer, R., Helsing. (1890)

- Larsen, M., Sognepræst, Lunde Præstegaard, Nordfyen. (1883)
- Lerche, C. F., Overretssagfører, Amaliegade 4, K. Lersey, Peter, Læge, Vestervoldgade 96, V. (1907)
- Leth, Forstkandidat, Bangertsgade 5, N.
– Th., Sognepræst, Runebergs Allé 7, Søborg Lindenov, Harald, Læge, H. C. Ørstedesvej 1, V.
- Lollesgaard, Knud, Overretssagfører, Vestergade 9, Odense. (1897)
- Lomholt, Svend, Dr. med., Vodroffsvej 50 A, V. (1905)
- Louring, Student, Henrik Steffensvej 3, V. (1930)
- Madsen, Erik Lumbye, stud. jur., Rosengaarden 14 A, K. (1930)
- Marstrand, Henrik Demant, Kragssminde, Odense. (1916)
- Meier, Valdemar, Læge, Ferritslev pr. Ullerslev. (1907)
- Mikkelsen, Gynther, stud. jur., Nørresøgade 37⁴, K. (1935)
- Milo, Erik, Inspektør, Høtel d'Angleterre, København.
- Mogensen, Herman, Fabrikant, Nordkrog 21, Hellerup (1890)
- Moldow, Georg, Grosserer, Thryggehvileallé 11, Chl. Mygind, Johs., Læge, Andsager. (1897)
- Møller, Andreas, Teaterchef, R., Filippavej 2², V. (1901)
– Carl, Læge, Søbakken 15, Chl. (1910)
– Johannes, Læge, Aarup. (1900)
– Knud, Kontorchef, Holsteinsgade 49, Ø. (1899)
– Otto, Læge, Sct. Knudsvej 7, V.
– Poul, Professor, Dr. med., Fr. V's Vej 11, Ø. (1902)
– P. K., Professor, R., Odense. (1866)
- Nielsen, Alfred, Konsul, Rudkøbing.
– H. C., Adjunkt, Rungsted. (1901)
– I. Chr., Kontorchef, Nyvej 10 A, V.
– Knud Reinold, Philip Schousvej 25 St., F. (1935)
– Michael Lollesgaard, Sagfører, Aarhus. (1870)
– N. A., Gymnastiklærer, D. M., Villa „Solbakken“, Fortevvej 60, Riisskov.
– Niels, Overretssagfører, Frederiksholms Kanal 2, K. (1895)
- Nyegaard, A., Direktør, Odense. (1907)
- Nøkkentved, Chr., Professor, Dr. techn., M. I. F., Krogsvej 25, Holte. (1910)
- Olrik, Chr., Overretssagfører, Frederiksborgg. 43, K. (1896)
– Mogens, Læge, Amagerbrogade 28, S. (1902)
- Pedersen, Otto, Falkonerallé 96⁴ t. v., F. (1934)
- Petersen, Chr. M. K., Museumsinspektør, cand. theol., R., Platanvej 54, Odense. (1887)
– Chr. Munck, Ingeniør, Johnstrups Allé 9, V. (1910)
- Petersen, Harald, Statsadvokat, Rahbeks Allé 18, V. (1912)
– Hjalmar, Læge, Alhambravej 20, V. (1895)
– Ingvard Kortegaard, stud. mag., Halmtorvet 40⁴, V. (1928)
– Jean, Redaktionssekretær, Ordrup Jagtvej 42, Chl. (1911)
– N. C. D., Gymnastiklærer ved Universitetet, V. Boulevard 20, V. (1910)
– Oscar Ingomar, Læge, Nibe. (1917)
- Petri, Einar, Ingeniør, Lindevej 10, V. (1890)
– Olaf, Arkitekt, Kongensvej 26, F.
- Physant, H. T. Skolebest. Poul Møllersvej 5, F. (1893)
- Prag, Vilh., Læge, Lyngby. (1909)
- Prip, Axel Biering, Lektor, Kathrinevej 16, Hellerup. (1910)
- Rannow, Emil, Maler, H. C. Ørstedesvej 56, V. (1897)
- Rasmussen, Chr., Overretssagfører, Vestergade 44, Odense. (1883)
– Frøde, stud. mag. (1931)
– Fritz, Læge, Amagerbrogade 59, S. (1875)
– Johs. Barner, Forstander, Teknisk Skole, K. (1909)
– N. H., Seminarieforstander, Haslev. (1903)
- Reedtz-Thott, T., Baron, Ritmester, Valbygaard pr. Slagelse. (1905)
- Rode, Holger, Grosserer, Jagtvej 201, Ø. (1906)
- Roloff-Nielsen, Sv. O., Arkitekt, M. A. A., Nørresøgade 33⁴, K. (1926)
- Rud, A. J., Biskop, R., Klaregade 17, Odense. (1888)
- Rytter, Aage, Direktør, Vestervoldgade 111, V. (1920)
- Schnakenburg, E. H., Grosserer, Langelinie 78, Odense.
- Sidney-Møller, O., Overretssagfører, Nørregade 20 Odense. (1893)
- Steenberger, Erik, Læge, Overgade 6, Odense. (1911)
- Svendsen, Carl, Fabrikant, Maskinfabrikken „Phønix“, Odense. (1890)
- Søfelde, Eva, Frøken, Langelinie 95, Odense. (1926)
- Teglbjerg, R. B., Lærer, cand. theol., Nørrebrogade 195, N. (1905)
- Thorbek, Viggo, Fabrikant, cand. pharm., Kattesundet 14, K.
- Torup, J. Assistent, Willemoesgade 72, Ø. (1884)
- Tørring, L., Fabrikant, Vestergade 13, Odense.
– Valdemar, Ingeniør, Kongensg. 13, Odense. (1893)
- Vejstrup, Johannes, stud. mag., Brandes Allé 12³, V. (1931)
- Verning, P., Læge, Vodroffsvej 50 B, V. (1904)
- Wiberg, A. F., Overlærer, R., Østersøgade 102, Ø. (1885)
- Voss, Arne, Hjalmar Brantingsplads 1⁴, Ø. (1935)
- Østerbye, P., Tandlæge, Grindsted. (1914)

Odenseaner-Samfundets Love

Vedtagne 5. Marts 1926, med Ændringer af 16. Oktober 1926, 30. April 1928, 30. April 1930 og 5. Maj 1931

§ 1. Medlem af Odenseaner-Samfundet kan enhver blive, der har været Discipel i eller er eller har været Lærer ved Odense Katedralskole.

§ 2. Odenseaner-Samfundet har til Formaal at bevare og udvikle Sammenholdet mellem forhenværende Disciple fra samt nuværende og forhenværende Lærere ved Odense Katedralskole.

Dette søges opnaaet bl. a. ved:

- a) at afholde Sammenkomster for Medlemmerne som Regel i København eller i Odense.
- b) at fremme Udgivelsen af trykte Meddelelser vedrørende Odense Katedralskole, dens tidligere Lærere og Elever, og
- c) at søge opsamlet Fonds til Understøttelse og rentefri Laan, til Rejselegater og lignende.

§ 3. I det Kalenderaar, i hvilket en Discipel forlader Skolen, er han kontingentfri, de derefter følgende 6 Aar er Kontingentet 2 Kr. aarlig, derefter 6 Kr. aarlig.

Medlemmerne kan tegne sig for et Ekstrakontingent.

Imod Indbetaling af mindst 100 Kr. en Gang for alle kan enhver, der iøvrigt opfylder Betingelserne for Optagelse, blive livsvarigt Medlem.

Har et Medlem 5 Aar i Træk betalt det aarlige Kontingent af 6 Kr., kan han dog blive livsvarigt Medlem imod Betaling af mindst 75 Kr. Har et Medlem betalt Kontingent 6 Kr. pr. Aar i 10 Aar, kan han blive livsvarigt Medlem en Gang for alle for mindst 50 Kr.

Bestyrelsen er berettiget til undtagelsesvis at fritage enkelte Medlemmer for at yde Kontingent i et bestemt Tidsrum eller for bestandig.

Efter Forslag af Bestyrelsen kan der optages Æresmedlemmer.

§ 4. Har et Medlem i 2 Aar undladt at erlægge Medlemsbidrag, betragtes han som udtraadt af Samfundet og kan kun blive Medlem paany, naar han betaler Restancen for disse 2 Aar.

§ 5. Den ordentlige Generalforsamling afholdes i København eller Odense inden Udgangen af hvert Aars April Maaned.

Indvarslingen sker ved Udsendelse af Meddelelse, indeholdende Dagsorden, til hvert enkelt Medlem, mindst 14 Dage før Generalforsamlingens Afholdelse. Forslag fra Medlemmer maa for at blive behandlet paa den ordentlige Generalforsamling være indleveret skriftligt til Bestyrelsen inden den 15. Marts.

§ 6. Paa den ordentlige Generalforsamling skal behandles:

- a) Bestyrelsens Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar.
- b) Fremlæggelse af det foregaaende Aars Regnskab.
- c) Valg af Medlemmer til Bestyrelsen.
- d) Valg af 2 Revisorer (og 2 Revisor-Suppleanter) til at gennemgaa det løbende Aars Regnskab.

§ 7. Overordentlige Generalforsamlinger, der indvarsles paa samme Maade som den ordentlige Generalforsamling, kan finde Sted efter Bestyrelsens eller en Generalforsamlings Beslutning eller efter skriftligt Forlangende af mindst $\frac{1}{5}$ af Medlemmerne. En Generalforsamling, der saaledes begæres indkaldt, skal afholdes senest i den paa Begæringens Indgivelse følgende Maaned.

§ 8. Generalforsamlingen, der er Samfundets øverste Myndighed, ledes af en af denne valgt Dirigent.

§ 9. Til Beslutning om Forandringer i Samfundets Love kræves $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer. Beslutning om Samfundets Opløsning kan ikke vedtages endeligt paa en enkelt Generalforsamling, men skal efter at være behandlet og vedtaget med almindelig Stemmeferlighed paa en saadan forelægges for en ny Generalforsamling, der vil være at indkalde senest i den paafølgende Maaned. Paa denne kan de udenbys Medlemmer stemme ved skriftlig Fuldmagt til et andet Medlem. Paa denne sidste Generalforsamling kræves $\frac{2}{3}$ af de afgivne Stemmer til Forslagets Vedtagelse. De øvrige Beslutninger vedtages med almindelig Stemmeferlighed.

§ 10. Bestyrelsen bestaar af 11 Medlemmer. Hvert andet Aar afgaar 6 Medlemmer og hvert andet Aar 5 Medlemmer. Genvalg kan finde Sted.

§ 11. Bestyrelsen leder Samfundets Virksomhed og afgør selv, hvorledes den vil fordele Forretningerne imellem sig.

For at der i Bestyrelsesmøder skal kunne træffes gyldige Beslutninger, maa mindst 6 Medlemmer være til Stede. I Tilfælde af Stemmeligbed gør Formandens Stemme Udslaget.

Samfundet forpligtes ved Underskrift af Formanden i Forbindelse med et andet af Bestyrelsens Medlemmer. Der meddeles Kassereren Postfuldmagt.

§ 12. Bestyrelsen er ulønnet, men er berettiget til at antage lønnet Medhjælp.

§ 13. Regnskabsaaret løber fra 1. Januar til 31. December. Regnskaberne skal inden 1. Marts af Bestyrelsen være afgivet til Revisorerne, som senest 3 Uger derefter skal tilendebringe Revisionen og tilstille Bestyrelsen Regnskaberne med deres eventuelle Bemærkninger.